

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ НАУКОВОСТІ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

*Таранцева О.О., кандидат педагогічних наук, доцент,
заслужений працівник культури України,
доцент кафедри хореографії Полтавського національного
педагогічного університету імені В.Г. Короленка
E-mail: elenatarantseva.millenium@gmail.com
©Таранцева О. О., 2022*

У роботі висвітлено механізми реалізації принципу науковості при викладанні дисципліни «Теорія і методика викладання класичного танцю» в умовах дистанційного навчання. Обґрунтовано доцільність удосконалення дистанційних курсів; активізації роботи наукових круглих столів, гуртків, дискусійних клубів в онлайн-форматі; стимулювання студентів до участі в науково-практичних інтернет-конференціях; мотивації студентів до активнішого використання ресурсів електронних бібліотек ЗВО; актуалізації наукових робіт студентів.

Нині в умовах пандемії посилюється відповідальність закладів вищої освіти України за результати дистанційної освітньої діяльності. Це зумовлює переорієнтацію професійних навичок викладачів, які здійснюють підготовку майбутніх учителів хореографії, на

застосування у своїй роботі цифрових технологій, набуття ними здатності ефективно здійснювати дистанційний освітній процес. Водночас, побудова дистанційного освітнього процесу має здійснюватися на засадах загальновідомих дидактичних принципів. Відтак, пошуки шляхів удосконалення процесу підготовки майбутніх вчителів хореографії в умовах дистанційного навчання спрямовуємо на розгляд дидактичних принципів. І найважливішим є принцип науковості. Тож маємо за мету розглянути шляхи його реалізації на прикладі дисципліни «Теорія і методика викладання класичного танцю» в умовах дистанційного навчання.

Принцип науковості навчання у процесі викладанні дисципліни «Теорія і методика викладання класичного танцю» вимагає: здійснити ретроспективний аналіз

педагогічних технологій, які використовувалися та використовуються у процесі навчання студентів мистецтва класичного танцю, змісту навчання дисципліни «Теорія і методика викладання класичного танцю» у вітчизняній та зарубіжній хореографічній освіті, педагогічного досвіду видатних викладачів класичного танцю; об'єктивно розкривати наукові факти, основні поняття в системі класичного танцю, виразні засоби та термінологію класичного танцю, методологічні засади хореографічної освіти, знайомити студентів із новими досягненнями у галузі хореографії, теорії й методики викладання класичного танцю, педагогічних наук, методики побудови уроку класичного танцю; навчати студентів використовувати наукові підходи до організації процесу навчання класичного танцю;

використовувати сучасну наукову термінологію у галузі хореографії, класичного танцю; демонструвати можливості використання акторської майстерності на уроках класичного танцю, специфіку хореографічної освіти; досліджувати проблему викладання дисципліни «Теорія і методика викладання класичного танцю» як сфери педагогічної науки і теорії хореографічного навчально-виховного процесу; знайомити і озброювати майбутніх вчителів хореографії

методами навчання учнів класичного танцю;

провадити науково-педагогічні дослідження під час дистанційного освітнього процесу; вносити корекцію в знання, отримані студентами самостійно; пов'язувати знання з життям, розкривати роль дисципліни «Теорія і методика викладання класичного танцю» для вчителя хореографії, який у майбутньому працюватиме в різних дитячих та дорослих хореографічних колективах тощо [4, с. 2-6; 5, с. 8-11].

Реалізувати цей принцип в умовах дистанційного навчання студентів-майбутніх хореографів можливо у таких спосіб:

удосконалити дистанційні курси для вивчення дисципліни шляхом наповнення цифровим контентом відповідної науково-методологічної тематики (наповнення електронної бібліотеки дистанційного курсу, розміщення гіперпосилань на корисні ресурси для вивчення теоретико-методичних засад викладання класичного танцю, створення відеоматеріалів для вивчення методики викладання класичного танцю тощо);

активізувати роботу наукових круглих столів, гуртків, дискусійних клубів в онлайн-форматі (заплановані відеоконференції у персональних конференц-залах викладача у програмі Zoom чи будь-якої іншої програми для відеозв'язку);

стимулювати студентів до участі у науково-практичних конференціях (студентські у межах випускаючої кафедри, участь у конференціях різних рівнів, присвячених мистецькій освіті, хореографічній освіті та загальнопедагогічній тематиці), які нині відбуваються в онлайн-форматі;

мотивувати студентів до активнішого використання ресурсів електронних бібліотек ЗВО, оскільки підготовка доповідей, наукових

публікацій у співавторстві з викладачами кафедри хореографії передбачає формування здатності у студентів-майбутніх хореографів до роботи з широким спектром цифрових ресурсів, їх ґрунтовного аналізу, обробки, генерації нових ідей тощо [2, с. 201];

здійснювати актуалізацію наукових робіт студентів, залучати їх до конкурсів наукових робіт, адже нині такі конкурси активно проводяться в онлайн-режимі (рис. 1).

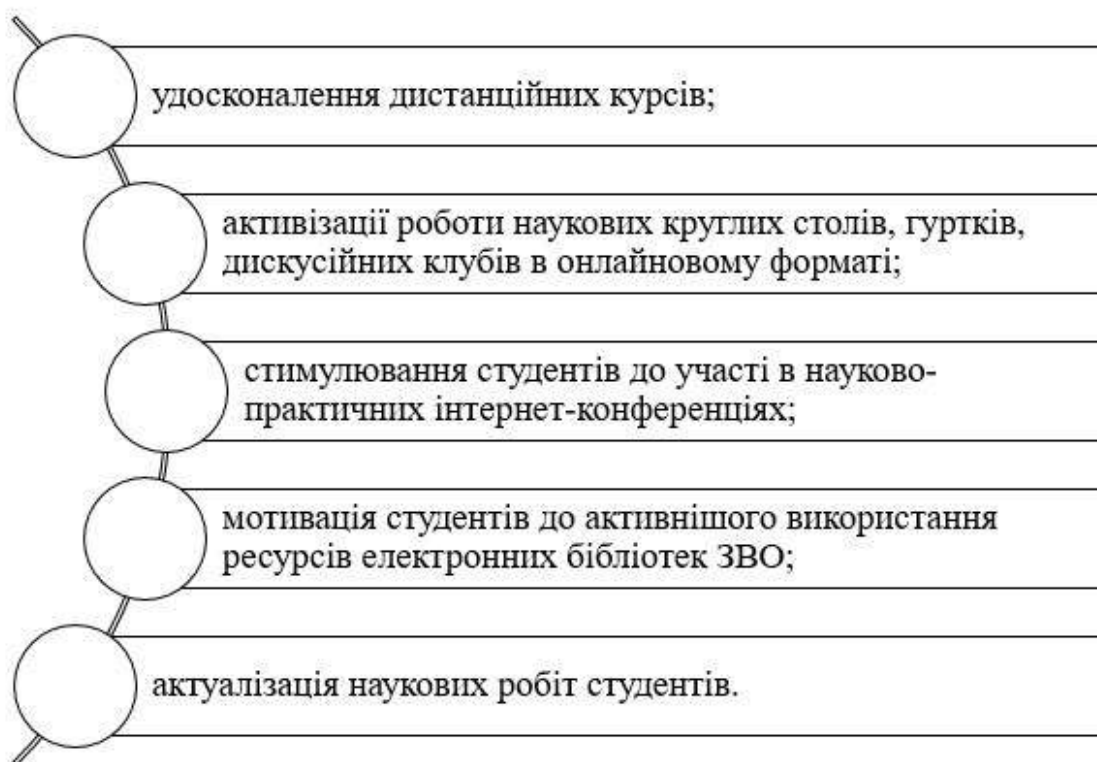

Рис. 1. Напрями реалізації принципу науковості в умовах дистанційного навчання

Підкреслимо, що орієнтовна тематика онлайн-заходів, які

можна організувати викладачам кафедри хореографії для своїх

студентів, може бути такою: «Актуальні проблеми теорії й методики навчання класичного танцю», «Наукова дискусія: освітній процес підготовки хореографів в умовах дистанційного навчання», «Позашкільна хореографічна освіта: традиції та новації», «Виховний аспект професійної діяльності вчителя хореографії», «Дидактика у педагогіці мистецтва», «Актуальні проблеми проектування змісту хореографічної освіти у вищій школі», «Форми організації навчання класичного танцю», «Українська культура та мистецтво хореографії» тощо.

Таким чином, один із важливих дидактичних принципів, принцип науковості, реалізується при викладанні дисципліни «Теорія і методика викладання класичного танцю» в умовах дистанційного навчання за допомогою: удосконалення дистанційних курсів; активізації роботи наукових круглих столів, гуртків, дискусійних клубів в онлайн-форматі; стимулювання студентів до участі в науково-практичних інтернет-конференціях; мотивації студентів до активнішого використання ресурсів електронних бібліотек ЗВО; актуалізації наукових робіт студентів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Котов В., Одерій Л. Теорія і методика класичного танцю: методичні рекомендації до курсу «Практикум класичного танцю» для здобувачів бакалаврського рівня вищої освіти, спеціальності 013 Початкова освіта, спеціалізації «Хореографія». Слов'янськ: Вид-во Б. І. Маторіна, 2021. 58 с.
2. Kononets, N., Pchenko, O., Mokliak, V. (2020). Future teachers resource-based learning system: experience of higher education institutions in Poltava city, Ukraine. Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE. Volume: 21 Number: 3 Article 14. P. 199–220.
3. Мориц В., Тарасов Н., Чекрыгин А. Методика классического тренажа: Учебное пособие. – 3-е издание, стереотипное. СПб.: Издательство «Лань»; Издательство «ПЛАНЕТА МУЗЫКИ», 2016. 224 с.
4. Цветкова Л. (2007). Методика викладання класичного танцю. Київ: Альтерпрес. 324 с.
5. Чекетти Г. (2010). Полный учебник классического танца. М.: АСТ/Астрель. 512 с.